

ת"פ 20/23335 - מדינת ישראל נגד עבד אל רחמן אל עקבי

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 20-11-23335 מדינת ישראל נ' אל עקבי

בפני:	כבוד השופט יניב בן הרוש
בעינוי:	המאשימה
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עו"ד דסה	
נגד	
הנאשם	
עבד אל רחמן אל עקבי	
ע"י ב"כ עו"ד אלוג'	

גמר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע ביום 8.7.21 במסגרת הסדר, בעבירות **החזקת סכין** - עבירה לפי סעיף 186 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. במסגרת ההסדר סוכם כי הצדדיםيطענו לעונש באופן חופשי, וכי הנאשם יבקש לבטל את הרשעתו.

3. בעניינו של הנאשם התקבל תסוקיר ממנו עליה כי המשיב לחייב אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם שירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי העבירה אינה מאפיינת את אורת חייו הנורמטיבי של הנאשם וכי ההליך הפלילי מהווה עבורי גורם מרתקיע. אשר על כן, ובשים לב לכך כי הנאשם משלב לימודי הנדסאות בנין, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו.

טיפולו הצדדיים:

4. **ב"כ המאשימה**, הפנה לחומרת העבירה ולצורך להילחם בתרבויות הסכין. עתר למתחם שנע החל ממאסר על תנאי ועד עונש מאסר בן מספר חדשים שיכל וירוצו בעבודות שירות. התנגד לביטול הרשותה בשים לב לחומרת העבירה.

5. **ב"כ הנאשם** עתר לביטול הרשות הנאשם בשים לב לגילו הצער, לכך שאין לו הסתמכיות נוספת, ולכך

שהרשעתו עלולה לפגוע בעיסוקו בעתיד, כמו אשר כיום הינו סטודנט. עוד הפנה לכך שהסכין לא נתפסה בעקבות

עמוד 1

חיפוש, אלא עקב שאלת השוטר אם יש למשיב "משהו להגנה עצמית" ובתגובה לכך הוציא הנאשם את הסכין מרכבו. ציין כי הנאשם יתום מאב וכי אמו חולת סרטן.

ביטול הרשעה:

6. **סוגיות** או הרשעה מעוגנת בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי, וכן בסעיף 71א(ב) ובסעיף 1(2) לפיקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, אשר בהם הוסמרק בית המשפט ליתן צו מבחן או צו שירות ל佗עלת הציבור, תוך הימנעות מהרשעה.

7. בע"פ 2083/2020 כתוב נ' מדינת ישראל נקבע כי, משוחכה ביצועה של עבירה, יש להרשייע את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה. זאת, על מנת שלא לפגוע בחותבת מיצוי הדין עם עבריים [ראו ע"פ 00/2669 מדינת ישראל נ' פלוני], ועל מנת שלא לגרום לפגיעה מहותית בעקרון השוויון בפניו החוק ובשיקולי עונשה אחרים [ראו ע"פ 06/1082 מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל].

8. ההלכה היא כי על המבקש לבטל את הרשותו הנטול להראות כי מתקיימים שני תנאים מצטברים:
א. הרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

ב. סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולו'
העונישה האחרים שפורטו בפסקה"ד.

9. בכל הנוגע לתנאי הראשוני הרי שנקבע כי על המבקש לבטל את הרשותה הנטול להוכיח נזק **كونקרטי** כתוצאה מהרשעה. ראו למשל רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי: "החוונה להצביע על נזק **كونקרטי** עולה בקנה אחד עם אופיו המצוומצם של החיריג שענינו הימנעות מהרשעה". בכל הנוגע לנזק הקשור במקום העבודה, הרי שהנטול להצביע על נזק קונקרטי הינו כה מכבד עד כדי כך שנקבע כי: "אין די בהציג הסכם עבודה כדי להוכיח כי הרשות המבקש תשליך על תעסוקתו העתידית". ראו רע"פ 7224 פרנסקי נ' מדינת ישראל. המבקש, בענייננו, לא עומד בנטול להוכיח כי "גרם לו נזק קונקרטי מצדיק ביטול הרשותו: ראשית, הפגיעה בשלב זה הינה תיאורטיבית משום שהנאשם הינו סטודנט. שנית, לא הוצאה ראייה לכך שסוג העבודה הרלוונטי בו יעסוק לו יסייעים את לימודיו יהיה חסום בפניו בשל הרשותו. שלישי, לא הוצאה ראייה לכך שככל סוג העבודה בהם יוכל לעסוק בעל הכשרה מסווג זה, חסומים בפני מי שהורשע.

10. בכל הנוגע לתנאי השני, הרי שעל פניו עבירה החזקת הסכין היא עבירה שבהיעדר נסיבות **חריגות** אין מקום להימנע בה מהרשעה. ראו למשל רע"פ 10/529 שאלתי נ' מדינת ישראל שם בית משפט שלום נמנע מהרשעת הנאשם שהחזקק סיכון ברכבו. בית המשפט הפר את ההחלטה והרשייע את הנאשם ובית המשפט העליון אישר את החלטת בית המשפט המחויזי. בית המשפט העליון קבע באותו עניין כי:

"עצם החזקת הסcin היא שהופכת אותה לזמןה ומדיניות הפסיקה להחמרה בגין עבירות אלה"

עמוד 2

"אינה מאפשרת ויתור על הרשעה"

11. עינתי בפסקה שהגיש הסגנור, יחד עם זאת מזכיר בפסקה מבית משפט השלום שאינה מנחה ודאי שאינה מחייבת ועל כן לא אוכל לקבללה.

12. אשר על כן, גם אם בלב לא קל, אין לי אלא לבctr את האינטרס הציבורי שבאגנה על שלום הציבור ובהרעתם הרבים, על פני עניינו הפרטני של הנאשם, ולדוחות את בקשת הנאשם לבטל את הרשעתו.

קביעת מתחם העונש הולם

הערכדים המוגנים:

1. בכל הנוגע לעבירות החזקת הסכין הערכדים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם במקרה זה, הם הערך של שמירה על בטחון הציבור ושלמות גופו.

2. מידת הפגיעה בערכדים הללו אינה ברף הנמור, לא התרשםתי שמדובר בסכין בעלת מאפיינים התקפיים מיוחדים, הסcin לא נטאפה על גופו של הנאשם אלא ברכבו ומשום שהפוטנציאלי הגלום בהחזקת scin לא הגיע לכדי מימוש או קרוב לכך. ודוק, עבירה(scin) היא עבירה בפני עצמה, ואין באי מימוש פוטנציאלי הנזק כדי להקנות מחומרתה.

מדיניות הענישה הנווהנת:

3. בפתח הדברים יציין כי החוק קבע לעבירות החזקת הסcin עונש של 5 שנות מאסר, עונש שהינו חמור יותר מרבית עבירות התקיפה לMINHA, למדנו על החומרה שמייחס החוק לעבירה זו.

4. בכל הנוגע למדיניות הענישה, מצאתי לנכון לציין את רע"פ 9400/08 **מוועטי נ' מדינת ישראל**, שם דחפה בית המשפט העליון ערעור על עונש של חודשים מאסר בפועל שהוטלו על מי שהורשע בהחזקת scin והיה נעדר עבר פלילי. את עפ"ג (חיפה) 11-05-22700 **מדינת ישראל נ' נימר ואח'**, שם החמיר בית המשפט בערעור והפרק החלטה של בית משפט השלום שגזר עונש של מאסר מוותנה וקנס על הנאשם שהחזיק בסcin, והשית עליו עונש של חודשים מאסר. את עפ"ג (מרכז) 21-03-34814 **מן נ' מדינת ישראל**, שם נקבע לעבירות החזקת scin מתחם ענישה הנע ממאסר על תנאי ועד מספר חודשים חודשי מאסר ליריצוי בעבודות שירות. ואת ת"פ (רמלה) 19-03-47220 **מדינת ישראל נ' ג'רושי** שם נקבע מתחם הנע ממאסר על תנאי ועד 7 חודשים מאסר בפועל בעניינו של מי שהחזיק ברכבו להב של scin.

הנסיבות הקשורות בбиוזע העבירה להחלטה בת.פ. זה, הפניה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים

כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

5. הנאשם, כך לדברי בא כוחו בטיעונים לעונש, החזיק את הסכין לצורך הגנה עצמית. ההחזקה הייתה ברכוב ולא על גוף ולא הוציאו אינדיקטיות לגבי מאפיינים מיוחדים לחומרה של הסכין.

6. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאינו קובל עי מתחם העונש הראו נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשים מאסר מחורי סורג ובריח.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

7. על נאשם המבקש לסתות לקולה ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי ממשמעו. [ראו למשל: רע"פ 22/2017 **אלצראיפה נ' מדינת ישראל**] בענייננו, מתחתיות המתחם הינה מאסר על תנאי הרי שאין משמעות אופרטיבית לחירג לקולא ממתחם העונישה. למען הסר ספק, יובהר כי סוגיית ההרשעה אינה קשורה למתחם העונישה או לחריגה ממנו.

קביעת העונש ההולם בתחום המתחם

8. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה:

א. הנאשם נעדר עבר פלילי.

ב. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן.

ג. נסיבות חייו של המשייב, כפי שיפורטו בתסקיר ועל ידי הסניגור אין קלות.

ד. נוכחות נתונים אלו, הרי שהעונש הראו הינו בתחום המתחם.

סוף דבר

9. לאחר ש שקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולה ולהומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת

התנאי עבירות החזקת סכין.

ב. קנס בסך 1,000 ל"נ או 5 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 1.10.22.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ט تمוז תשפ"ב, 18 ביולי 2022, בהעדר הצדדים.